

ДОПЪЛНИТЕЛНО РЕШЕНИЕ

№ 4735

за изменение в частта за разноските

гр. София, 26.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 67 състав, в закрито заседание на 26.08.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жанета Малинова

като разгледа дело номер **1157** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 247, ал.1 и чл.248, ал. 1 от ГПК, вр. чл.144 от АПК.

Образувано е по молба от 04.08.2020г. предявена от адв. Т. Ч.-пълномощник на ищеца Е. Б., с която е заявила искане за изменение на решение № 4021/20.07.2020г. постановено по настоящото дело в частта за присъдените разноски в полза на СДВР в размер на 100(сто)лева, като се премахне постановения с решението диспозитив “Осъжда Е. П. Б. [ЕГН] от [населено място] да заплати на СДВР 100(сто)лева за юрисконсултско възнаграждение. Поддържа искане да се измени диспозитива на същото решение, като вместо постановения диспозитив “Осъжда СДВР да заплати на Е. П. Б. сумата 310 .00 лева разноски по делото, в това число 10.00 лева държавна такса и 300.00 лева адвокатски хонорар, като отхвърля иска за разликата над 300.00 лева до 500.00 лв. като неоснователен и недоказан да се измени с изрази „Осъжда СДВР да заплати на Е. П. Б. сумата 310 .00 лева разноски по делото, в това число 10.00 лева държавна такса и 300.00 лева адвокатски хонорар, като отхвърля претенцията на ищеца за разноски по настоящото дело над 300.00 лева до 500.00 лева като прекомерна.“

В молбата се развиват съображения, че не са налице основания за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение на СДВР в размер на 100.00 лева, тъй като исковете са уважен изцяло в предявения от ищеца размер, както следва: 400(четиристотин)лева–адвокатски хонорар по НАХД № 14309/2019г.по описа на СРС и 4.00 лева за издаване на заверено копие от съдебното решение, ведно със законната лихва, считано от 31.01.2020г. до окончателно изплащане на сумата В срока по чл. 248, ал.2 от ГПК, вр. чл.144 от АПК е постъпило писмено становище от

Б. П.- юрисконсулт на СДВР, с което се оспорва искането на ищеца, чрез неговия процесуален представител за изменение на постановеното решение, в частта за присъдените разноски на СДВР в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение. Развиват се съображения за неоснователност на молбата.

Съдът, след извършване на проверка установи, че с Решение № 4021 от 20.07.2020г. по описа на Административен съд София - град, Първо отделение 67състав е уважил изцяло предявения от ищеца иск, като е осъдил Столична дирекция на вътрешните работи [населено място] да заплати на Е. П. Б. сумата 400(триста лева), обезщетение за имуществени вреди (адвокатски хонорар) от НП № 2076/14.06.2017г., издадено от началник на 09 РУ-СДВР, отменено с Решение по НАХД № 14309/2019г. по описа на Софийски районен съд, влязло в сила на 28.12.2019г. и сумата 4.00(четири)лева за издаване на заверен препис от влязлото в сила решение, ведно със законната лихва, считано от 31.01.2020г.-датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

С диспозитива на решението съдът е осъдил СДВР да заплати на ищеца Е. П. Б. сумата 310 лв. разноски по делото, в това число 300.00(триста)лева адвокатски хонорар, като е отхвърлил претенцията за присъждане на адвокатски хонорар за разликата над 300.00 лв. до 500.00лв. като неоснователна.

Съдът е осъдил ищеца Е. П. Б. да заплати на СДВР сумата 100 лв. разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение, като е приел в мотивите си, че същото се дължи, съгласно чл.10, ал.4 от ЗОДОВ.

При така установеното, съдът прави следните правни изводи:

Молбата на ищеца, депозирана чрез адв. Т. Ч. по чл.248, ал.1 от ГПК, вр. чл.144 от АПК е процесуално допустима.Същата е депозирана от надлежна страна и в срока по чл. 248, ал.1 от ГПК.Разгледана по същество е основателна относно искането за изменение на решението в частта за присъдените разноски в полза на СДВР. В останалата част е неоснователна.Съображенията за това са следните:

Предвид цялостното уважаване на предявените искове за имуществени вреди, предявени общо в размер на 404.00 лв., предмет на посочения по-горе диспозитив, неправилно съдът е приел в мотивите, че съгласно чл.10, ал.4 от ЗОДОВ, на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100(сто)лева и е постановил осъдителен диспозитив в този смисъл, като е осъдил Е. П. Б. да заплати на СДВР 100.00 лева за юрисконсултско възнаграждение.

В разпоредбата на [чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ](#) е посочено, че "съдът осъжда ищеца да заплати на ответника възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с отхвърлената част от иска, а в полза на юридическите лица се присъжда възнаграждение, ако те са били защитавани от юрисконсулт, чиито размер не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на [чл. 37 от Закона за правната помощ](#)". В случая предявените искове за имуществени вреди са уважени изцяло, общо в размер на 404.00 лева и не е налице отхвърлителен диспозитив, поради което разпоредбата на чл. 10, ал.4 от ЗОДОВ е неприложима. Следователно, на ответника-СДВР не се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение и неправилно са присъдени такива в размер на 100.00 лева.

Съдът счита, че са налице предпоставките на чл.248, ал.1 от ГПК, вр. чл.144 от АПК за изменение на решението в тази част, като постановения диспозитив, с който Е. П. Б. е осъден да заплати на СДВР сумата 100 лв. разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение, следва да бъде отменен. В останалата част молбата за изменение на

диспозитива на съдебното решение е неоснователна, тъй като не се иска изменение на размера на присъдената сума, а се твърди терминологична разлика.

Водим от изложените съображения и на основание чл. 248, ал.1 от ГПК, вр. чл.144 от АПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ диспозитива на Решение № 4021/20.07.2020г., постановено по адм.дело№ 1157/2020г. по описа на Административен съд София -град, Първо отделение 67 състав, В ЧАСТТА, в която Е. П. Б. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх.“Г“, ап.44 е осъден да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи-гр.С. сумата 100.00(сто)лева за юрисконсултско възнаграждение.

Отхвърля молбата на адв. Т. Ч.-пълномощник на Е. П. Б. в останалата част за изменение диспозитива на решението, в частта за присъдените разноски в размер на 310.00 лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението, чрез Административен съд София-град до Върховния административен съд на Република България.

На основание чл. 138, ал.3 от АПК препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: